

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 16Csp/50/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122202735
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Pecuchová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2122202735.5

Rozhodnutie

Okresný súd Trnava, v konaní pred sudkyňou JUDr. Katarínou Pecuchovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, Bratislava proti žalovanému: E. Š., nar. X.X.XXXX, bytom R. XXX/XX, T., zastúpenému advokátom: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina 010 01, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 1.143,19 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 115,02 eur s príslušenstvom sa zastavuje.
- II. Vo zvyšku žalobu zamietá.
- III. Žalovanému sa voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 28.4.2022 domáhal vydania rozhodnutia ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 1.143,19 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 21.3.2022 do zaplatenia, ako i náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca je bankou v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 18.7.2012 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VUB, a.s. (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý uver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80%. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 750,00 eur a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 25,00 eur. V zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné viesť obchodnú knihu, ktorou sa na účely toho zákona rozumie obchodná kniha podľa osobitného predpisu. Banka je povinná v zmysle zákona o bankách a opatrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 16.1.2004 o primeranosti vlastných zdrojov financovania bánk (uverejnené v Zbierke zákonov pod číslom 36/2004 Ž. z.) viesť a evidovať vybrané pozície a obchody v bankovej knihe. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystaví a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky („výpis z bankovej knihy“) o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Táto listina je vyhotovená z bankového informačného systému v súlade s Metodickým usmernením č. X/XXXX Úseku bankového dohľadu Národnej banky Slovenska. Klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi písomnú reklamáciu. Reklamovanie transakcie a nedoručenie výpisu z bankovej knihy nezbavuje klienta povinnosti uhradiť povinnú splátku do dňa splatnosti tejto splátky uvedenej v informácii o obratoch. Dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom

účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažovaný úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise. Žalovaný si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 05.3.2022 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 28.2.2022 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady odporcu s konečným zostatkom na úhradu vo výške -1.143,19 EUR. Konečný dlh žalovaného z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške -1.143,19 EUR.

3. Uznesením zo dňa 9.6.2022 č. k. 16Csp/50/2022-31, právoplatným dňa 16.6.2022, súd pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu tak, že z konania vystupuje žalobca Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 a na jeho miesto vstupuje ako žalobca Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 15.7.2022 a 1.8.2022 poukázal na ustanovenie § 53c Občianskeho zákonníka. Tvrdil, že osobné údaje o klientovi ako rodné číslo, číslo OP, telefón, údaje o zamestnávateľovi, údaje k používaniu kreditnej platobnej karty sú napísané väčším písmom ako predmet a cena zmluvy o úvere, čo zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou zmluvy o úvere. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp. zn. 13C/41/2011, sp. zn. 6C/178/2011 ako i rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/29/2012, či sp. zn. 5Co/294/2011. V prípade neplatného právneho úkonu sa zmluva o vydaní a používaní kreditnej karty zrušuje od počiatku a zmluvné strany sú povinné sa vysporiadať v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia. Žalovaný ďalej poukázal na ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, pričom tvrdil, že keďže súčasťou žalovaného návrhu neboli listinné dôkazy preukazujúce vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu, žalobca nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlžnej sumy. Pre tento prípad poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 10Co/84/2018, i rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/26/2017. Navyše žalovaný tvrdil, že žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal lehotu 90 dní a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákona a žalobca nemá aktívnu legitimáciu. Žalovaný ďalej poukázal na ustanovenie § 103 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Uvedol, že žalobca listom zo dňa 3.4.2019 označeným ako „predžalobná upomienka“ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pre omeškanie splátky splatnej dňa 15.1.2019 a s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka uplynula premlčacia doba dňa 15.1.2022. Keďže žaloba bola doručená dňa 29.4.2022, nárok žalobcu bol premlčaný. Žalovaný s ohľadom na uvedené tvrdenia poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/13/2019, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/44/2018, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23CoCsp/24/2020, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/214/2019.

5. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 21.7.2022 uviedol, že žalovaný dňa 12.7.2012 vyplnil žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro, pričom v zmysle obchodných podmienok došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. Žalovaný úver čerpal, túto skutočnosť ani nerozporoval. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t. j. automaticky obnovovaného úveru. Žalovaný môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného vyplýva, že tento úver čerpal a súhlasil s jeho obnovovaním. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 750 eur so splátkou 25 eur, zmluvným úrokom 22,80 %. Žalovaný začal čerpať úver dňa 25.7.2012. V zmysle čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 2.5.2019 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Žalobca poukázal na to, že uvedený revolvingový úver je osobitným typom spotrebiteľského úveru, z ktorého dôvodu nebolo možné určiť na počiatku zmluvného vzťahu výšku RPMN. Predmetný úver však nebol bezúročný. Žalovaný bol oboznámený s výškou štandardnej ročnej úrokovej sadzby aj prostredníctvom Cenníka VÚB, a.s. Plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavovalo sumu 2.683,28 eur. Žalovaná suma 1.143,19 eur predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov a pozostáva z istiny 621,45 eur, poplatkov 20,90 eur, štandardného úroku 406,72 eur, sankčného úroku 94,12 eur. Záverom uviedol, že žalobca berie žalobu v časti istiny 115,02 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhuje konanie zastaviť. Navrhol, aby súd zaviazal

žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.028,17 eur s úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 1.028,17 od 21.3.2022 do zaplatenia, ako i náhradu trov konania.

6. Žalobca sa podaním doručeným súdu dňa 24.8.2022 vyjadril k tvrdeniam žalovaného a uviedol, že aktívna legitímácia žalobcu vyplýva z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 24.5.2022, čo bolo doručené žalovanému, o čom žalobca predložil poštový hárok. Taktiež boli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keď žalovaný bol vyzvaný na úhradu časti pohľadávky výzvou zo dňa 3.4.2019 a na úhradu celej splatnej pohľadávky výzvou zo dňa 2.5.2019. K tvrdeniam žalovaného, ohľadom premlčania, žalobca uviedol, že ak sa žalovaný dostal do omeškania so splátkou zročnou dňa 15.1.2019, na ktorej zaplatenie bol vyzvaný výzvou zo dňa 3.4.2019, právny predchodca žalobcu nemohol uplatniť právo na zosplatenie skôr ako po troch mesiacoch od uvedenej splátky. Preto právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát uplatniť dňom nasledujúcim po dni 15.4.2019, a od tohto dňa začala plynúť všeobecná premlčacia doba 3 rokov. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/223/2019, či rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/153/2019. Záverom žalobca argumentoval neplynutím lehôt podľa zákona č. 62/2020 Z. z.

7. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 8.9.2022 poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 a sp. zn. 7Cdo/26/2017. Tvrdil, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti ani oznámenie mimoriadnej splatnosti. Trval na tom, že nárok žalobcu je premlčaný a to s poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka. Žalovaný vo svojom vyjadrení poukázal na viaceré rozhodnutia slovenských súdov. Navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania.

8. Na pojednávanie nariadené dňa 24.10.2022 sa strany sporu nedostavili, ospravedlnili svoju neúčast a súhlasili, aby súd vo veci rozhodol bez ich prítomnosti.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom, žiadosťou o aktiváciu karty zo dňa 12.7.2012, štandardnými informáciami o spotrebiteľskom úvere, žiadosťou o zvýšenie úverového rámca, oznámením zo dňa 2.5.2019 o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, predžalobnou upomienkou zo dňa 3.4.2019, doručenkou o doručení predžalobnej upomienky dňa 8.4.2019, Obchodnými podmienkami VÚB pre vydanie a používanie kreditnej karty, Cenníkom VÚB, vyjadreniami strán sporu, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 24.5.2022 a poštovým hárkom, a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

10. Na základe žiadosti žalovaného o aktiváciu kreditnej karty poskytol pôvodný veriteľ žalovanému spotrebiteľský úver, pričom išlo o revolvingový úver poskytnutý formou kreditnej platobnej karty Quatro s úverovým rámcom 750 eur.

11. V zmysle žiadosti o aktiváciu, čl. III. Podmienky úveru bol predschválený úverový rámec 300 eur, so: Štandardná mesačná splátka: 10 eur, so štandardnou úrokovou sadzbou 22,80 % ročne. Deň splatnosti Štandardnej/Povinnnej mesačnej splátky bol 15. deň v kalendárnom mesiaci a bude uvedený vo Výpise. Štandardná úroková sadzba: 22,80 % p.a. Ročná percentuálna miera nákladov (ďalej "RPMN") 31,75%, výška spotrebiteľského úveru je 300,00 eur; počet splátok je 54; prvá až predposledná splátka je 10,00 eur; posledná splátka je 1,54 eur. Celkové náklady spotrebiteľ, spojené so spotrebiteľským úverom: 231,54 eur. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť: 531,54 eur. Priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku: 21,82 % p.a. Žiadosťou zo dňa 12.3.2013 požiadal žalovaný o zvýšenie úverového rámca a to v sume 450 eur s novou štandardnou splátkou 15 eur.

12. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 24.05.2022 a priložených listín týkajúcich sa zmluvy o postúpení vyplýva, že pôvodný veriteľ postúpil na súčasného žalobcu pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania.

13. Z výpisu z debetných transakcií vyplýva, že žalovaný začal čerpať úver dňa 25.7.2012. Plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavuje sumu 2.683,28 eur. Žalobca si uplatňuje sumu 1.028,17 eur s príslušenstvom a to po čiastočnom späťvzati žaloby v časti 115,02 eur s príslušenstvom.

14. Z písomných vyjadrení žalobcu okrem iného vyplýva, že žalobca pred začatím pojednávania vo veci samej vzal žalobu čiastočne späť a to v časti o zaplatenie sumy 115,02 eur s prísl. Na základe uvedeného, preto súd konanie v zmysle ustanovení § 144, 145, 146 Civilného sporového poriadku v tejto časti zastavil.

15. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. , tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

16. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá citovaného právneho predpisu, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 2 písm. d) citovaného právneho predpisu, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. Podľa § 52 ods. 2 citovaného právneho predpisu, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

20. Podľa § 53 ods. 9 citovaného právneho predpisu, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 101 citovaného právneho predpisu, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

22. Podľa § 103 citovaného právneho predpisu, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

23. Podľa § 524 ods. 1 citovaného právneho predpisu, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

24. Podľa § 524 ods. 2 citovaného právneho predpisu, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

25. Podľa § 559 ods. 2 citovaného právneho predpisu, dlh musí byť splnený riadne a včas.

26. Podľa § 565 citovaného právneho predpisu, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 92 ods. 8 veta prvá a druhá zákona č. 483/2001 Z. z. , ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so

splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

28. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným bol spotrebiteľským vzťahom. Aj vzhľadom na tvrdenia žalovaného súd preskúmal predpoklady pre postúpenie pohľadávky v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. a mal za to, že žalobca nepreukázal splnenie predpokladov pre platné postúpenie pohľadávky, čo má za následok nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Súd skúmal platnosť postúpenia pohľadávky aj vo vzťahu k tomu, či došlo platne k zosplatneniu dlhu ako aj to, či zosplatnenie dlhu bolo vykonané v súlade so zákonom a či má právne účinky predpokladané zákonom.

29. Žalobca nepreukázal súdu doručenie oznámenia žalovanému, ktorým vyhlásil predčasnú splatnosť úveru zo dňa 2.5.2019. Do spisu žalobca predložil len doručenkú o doručovaní predžalobnej upomienky zo dňa 3.4.2019, ktorá bola doručená žalovanému dňa 8.4.2019. V dôsledku uvedeného nemožno priznať takémuto úkonu právne účinky predpokladané zákonom a priznať žalobcovi zvyšok žalovanej sumy 1.028,17 eur. Uvedené má následne vplyv na postúpenie pohľadávky, nakoľko v zmysle ust. § 17 ods. 1,2 zákona č. 129/2010 Z.z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je možné postúpiť, no len ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

30. Žalobca v konaní nepreukázal to, že by sa pohľadávka stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti. V danom prípade žalobca nepreukázal, že v čase postúpenia pohľadávky, bola pohľadávka riadne splatná a že mohla byť postúpená. Neuniesol v tejto súvislosti dôkazné bremeno. Žalobca v konaní nepreukázal to, že by sa pohľadávka stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti, nepreukázal, že vyhlásenie predčasnej splatnosti žalovanému doručil.

31. Pri postúpení pohľadávky sa s účinnosťou od 01.01.2017 uplatňuje osobitná právna úprava obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, stanovujúca podmienky možnosti postúpenia pohľadávky (§ 17 ods. 1), pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. Z obsahu spisu vyplýva, že pôvodným veriteľom bola VÚB banka a.s.. Dlh zo zmluvy bol pôvodným veriteľom postúpený na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok v spojení so Žiadosťou o postúpenie a prevod. Súd poukazuje, že žalobca nepreukázal splnenie predpokladov pre platné postúpenie pohľadávky, čo má za následok nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a nesplnenie hmotnoprávných predpokladov podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. V tomto smere neuniesol dôkazné bremeno. Na tomto nič nemení to, že súd zmenu žalobcu uznesením pripustil. Pri tomto rozhodovaní súd posudzoval len to, či bola postúpená pohľadávky v zmysle ustanovení občianskeho zákonníka, ktorá je predmetom tohto konania, nie hmotnoprávne predpoklady vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch.

32. Súd skúmal platnosť postúpenia pohľadávky, či bola pohľadávka platne postúpená vo vzťahu k tomu, či došlo platne k zosplatneniu dlhu, ako aj to, či zosplatnenie dlhu bolo vykonané v súlade so zákonom a či má právny účinky predpokladané zákonom. Pokiaľ by úkonu zosplatnenia dlhu veriteľom nebolo možné priznať právne účinky predpokladané zákonom, uvedené má vplyv na posúdenie platnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Keďže nemožno priznať zosplatneniu právne účinky nebolo možné v zmysle citovaných zákonných ustanovení platne uvedenú pohľadávku postúpiť na súčasného žalobcu. Ten preto nemá aktívnu legitímáciu na podanie žaloby.

33. V spore bolo preukázané, a nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému na základe jeho žiadosti o aktiváciu kreditnej karty pôvodný úverový rámec 300 eur s mesačnými splátkami

10 eur, so splatnosťou splátky v 15. deň v mesiaci. Predžalobnou upomienkou zo dňa 3.4.2019 upozornil právny predchodca žalobcu na nedoplatok na splátkach s tým, že ak do 17.4.2019 nedôjde k úhrade, veriteľ bude oprávnený zosplatiť úver. Oznámením zo dňa 2.5.2019 právny predchodca žalobcu úver zosplatnil.

34. Žalovaný v spore vzniesol námietku premlčania dôvodiac, že splátka, ktorou sa dostal do omeškania a bola dôvodom pre vyhlásenie predčasnej splatnosti, bola splatná dňa 15.1.2019. Trojročná premlčacia lehota začala plynúť dňa 15.1.2019 a uplynula dňa 15.1.2022. Keďže žaloba bola podaná na súd dňa 28.4.2022, nárok žalobcu bol premlčaný. Súd prvej inštancie sa námietkou premlčania zaoberal a dospel k záveru, že bola podaná dôvodne a z tohto dôvodu nebolo možné premlčané právo priznať. Súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, že splátka, ktorou došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a ktorú žalovaný neuhradil, bola splatná dňa 15.1.2019. Hoci v predžalobnej upomienke zo dňa 3.4.2019 nebolo uvedené, s ktorou splátkou sa dostal žalovaný do omeškania, bolo zrejmé, že k zosplatneniu úveru došlo dňa 2.5.2019, pričom podmienkou bolo uplynutie troch mesiacov od splatnosti splátky, ktorá bola dôvodom vyhlásenia predčasnej splatnosti.

35. V danom prípade začiatok plynutia premlčacej doby vyplýva z ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo prvýkrát vykonať (§ 101 Občianskeho zákonníka). Podľa § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka v prípade tzv. zosplatnenia dlhu len pre v budúcnosti splatné splátky, premlčacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ale na okamih splatnosti tej splátky, pre ktorú toto právo veriteľ využíva.

36. Splatnosť zostávajúceho dlhu nastáva uplynutím lehoty, ktorú určí veriteľ vo výzve adresovanej dlžníkovi. Začatie plynutia premlčacej doby upravuje § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, pričom tento okamih nie je viazaný na splatnosť celej pohľadávky, ktorá nastáva v dôsledku uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, na okamih zosplatnenia zostávajúceho dlhu. Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že splátka, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu bola splatná 15.1.2019. Premlčacia lehota tak začala plynúť dňom 15.1.2019 a uplynula dňa 15.1.2022. Keďže žaloba bola podaná na súd dňa 28.4.2022, nárok žalobcu uplatnený žalobou bol uplatnený po uplynutí premlčacej doby a teda bol premlčaný. Premlčané právo nebolo možné veriteľovi priznať a aj z tohto dôvodu súd žalobu zamietol.

37. Súd záverom uvádza, že pri posudzovaní premlčania nezobral do úvahy ust. § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej choroby Covid 19.

38. Citované ustanovenia § 1 a § 8 zák. č. 62/2020 Z. z. riešia neplynutie tých lehôt, uplynutím ktorých v zákonom vymedzenom období by došlo k premlčaniu práva, t.j. ktorých koniec by uplynul v čase predpokladanom týmito ustanoveniami, t. j. podľa § 1 písm. a) od účinnosti tohto zákona, t.j. od 27.03.2020 do 30.04.2020 a v zmysle § 8 v čase od 19.1.2021 do 28.02.2021. Znamená to, že len tie lehoty podľa citovaných ustanovení neplynú, ktorých uplynutie (ich koniec) by spadalo do uvedených zákonom určených období, t.j. pokiaľ by v uvedených obdobiach od 27.03.2020 do 30.04.2020 a od 19.01.2021 do 28.02.2021 došlo k ukončeniu plynutia týchto lehôt. Len také prípady sú riešené citovanými ustanoveniami, pokiaľ by koniec premlčacích lehôt spadal do uvedeného obdobia, čo vyplýva aj z účelu tohto zákona podľa § 1 a §8, keď lehoty, „uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu práva“ v týchto obdobiach „neplynú“. Znamená to, že uvádzacia veta obidvoch ust. § 1 aj § 8 predpokladá, že nedochádza k plynutiu len tých lehôt, u ktorých by došlo k ich uplynutiu v danom období. Nie každé plynutie premlčacích lehôt je predĺžené citovanými ust. § 1 a § 8 zák. č. 62/2020 Z. z., ale len tých, u ktorých by došlo k ich uplynutiu v danom zákonom vymedzenom období. Keďže v danom prípade došlo k začatiu plynutia 3-ročnej premlčacej lehoty od 15.01.2019 a došlo k jej uplynutiu dňom 15.01.2022, t.j. koniec tejto lehoty nespadal ani pod ust. § 1 a ani § 8 cit. zákona, potom na prejednávanej vec nie je možné aplikovať cit. ustanovenia.

39. Nakoniec súd doplní, že žalobca v spore tvrdil, že na základe žiadosti o vydanie a používanie kreditnej karty malo dôjsť k uzatvoreniu zmluvy, avšak túto zmluvu žalobca ani jeho právny predchodca nepredložili a to aj napriek výzve súdu. Z tohto dôvodu nebolo možné uvedenú zmluvu posúdiť s poukazom na ustanovenia § 9, § 10, § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. , t. j. či zmluva obsahuje všetky náležitosti. Právna úprava v ustanovení § 150 CSP zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 CSP). Keďže žalobca je v konaní zastúpený advokátom, je nutné konštatovať, že advokát musí poznať právo, a súd z tohto faktu aj vychádza, a teda musí vedieť, že k žalobe je potrebné doložiť všetky listinné dôkazy na preukázanie tvrdení uvedených v žalobe, pričom súd pri svojom rozhodovaní v merite veci vychádza z toho, čo strana v konaní preukáže a to ku dňu, kedy rozhoduje. Tu súd poukazuje aj na to, že na dôkazy predložené po vyhlásení rozsudku nie je možné prihliadať. S poukazom aj na uvedené súd žalobu zamietol.

40. Súd z hľadiska procesnej ekonomie sa ďalšími námietkami žalovaného nezaoberal, keďže v zmysle vyššie uvedených skutočností posúdil nárok žalobcu ako nedôvodný.

41. Podľa § 251 C. s. p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

42. Podľa § 255 ods. 1 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa § 256 ods. 1 C. s. p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

44. Podľa § 262 ods. 1 C. s. p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z rozhodnutia vo veci samej, žalovaný bol v konaní plne úspešný, keď k späťvzatiu žaloby v časti došlo zavinením žalobcu a vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietol, a preto žalovanému súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 C. s. p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová

značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.